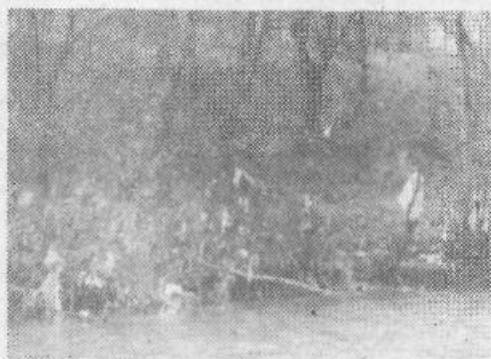

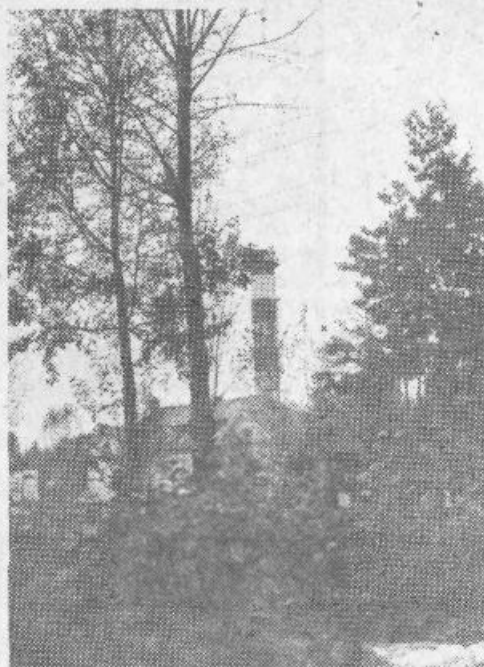
Če bi njive lahko gnojili z besedami, potem bi bili v nekaj letih zanesljivo na vrhu lestvice svetovnih izvoznikov hrane. Ker za zdaj še nismo iznašli potrebne recepture, gnojimo po starem. Marsikje še celo ročno, kar je težko in malo uspešno delo. In izvozniki hrane še nismo, vsaj ne takšni, kakršni bi glede na naravne možnosti lahko bili.

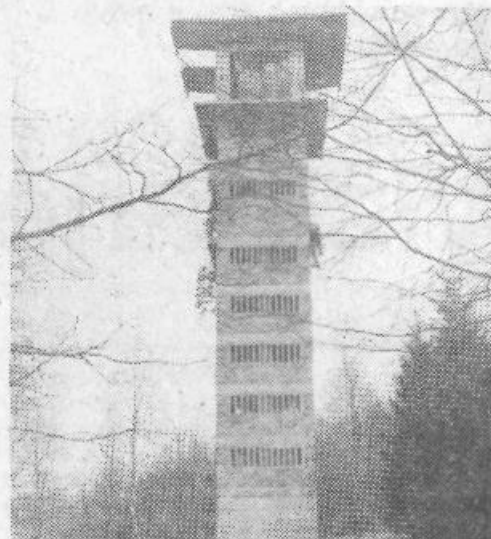
Ker je akcija, v kateri smo čistili naše okolje, končana, ponovno objavljamo fotografijo okrasov na bregovih Save in ponovno poudarjamo, da je tudi ta reka naše okolje. Na veliko srečo se po Savi prevaža zelo malo tujcev, tako da ta sramota bolj ali manj vendarle ostaja v domačem krogu...

Ko že govorimo o dragocenih obdelovalnih površinah, o bitki za sleherni ped zemlje, si oglejmo droben primer iz domačih logov. Med Celovško in Industrijsko cesto so gradbeniki zapustili pravcate Pompeje, je pa to v načelu lep prostorček, kjer bi rasla vsaj trava, če ne že kaj pametnejšega. Za zdaj raste tam samo nemarnost in to uspešno kot konoplja...

Bralcem smo dolžni drobno pojasnilo. Nekajkrat smo namreč objavili fotografijo novega medvoškega dimnika (Donitovega) in vedno smo pod njo navdušeno zapisali, da bo poslej zrak v Medvodah bolj užiten. No, zrak je morda boljši ali slabši, zanesljivo pa ne zaradi dimnika. Ali pa morda vseeno? Kaj pa, če novi dimnik lepše reže zrak na Medvodami? Deluje namreč ne, ker je ves čas pokvarjen in je z vsemi čistilnimi napravami vred predvsem za okras ter jezo. Sliši pa se, da ga bodo dali nekemu kmetu v najem, da ga bo lahko uporabil za silos...

Tudi Zgornja Šiška ima svoj spomenik, ne samo Medvodčani. Grdobija nad bivšo skakalnico sicer ni dimnik, je pa prav tako koristna kot medvoški dvojnik. Trenutno ga delovni ljudje in občani uporabljajo samo kot večnadstropno javno stranišče — oziroma zaradi smradu niti to ne več.

Na sliki je prizor, v katerem nastopata dva, ki sta menila, da imata prednost. Eden je imel prav, drugi ne. Lep dokaz za to, da je tudi na Šišenski cesti treba razmišljati o prometnih predpisih, čeprav ni tako silno prometna kot nekatere druge ceste v naši občini.

Odvoz kosovnih odpadkov je za marsikatero domačega mojstra dragocena priložnost za oskrbo z rezervnimi deli in reprodukcijskim materialom. Enega takšnih mojstrov smo zalotili nekaj trenutkov zatem, ko so stanovalci na pločnik znosili odvečno kramo. Kaže, da se na podstrežjih ne skrivajo le smeti in neuporabne reči...

Glasilo »Javna tribuna« izhaja od leta 1964 namesto Občinskih razgledov, ki jih je leta 1961 začel izdajati občinski odbor SZDL Ljubljana Šiška. Glasilo urejata izdajateljski svet (predsednik Stanko Hvale) in uredniški odbor: France Kmetič, Brane Praznik (predsednik), Vilma Prezelj, Franc Rozman (odgovorni urednik), Zlatko Šetinc (glavni urednik), Mario L. Vilhar (tehnični urednik — oblikovalec). Naslov: Javna tribuna, 61000 Ljubljana, Trg prekomorskih brigad 1, soba 415, telefon 555-021, int. 287. Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana, Koptarjeva 2. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Fotografije: Franc Rozman